

ائمه جمعه با چنین کاری به فرهنگ خطبای دوران خلفای اموی و عباسی عقبگرد می‌کنند که همواره درصدد توجیه عملکردهای خلاف حکمرانان زمان بودند.

در سرمقاله روزنامه جمهوری اسلامی عنوان شد؛

نمازهای جمعه در سالهای اخیر رونق خود را از دست داده‌اند و کارائی لازم را ندارند.

به گزارش اسپادانا خبر، روزنامه جمهوری اسلامی در سرمقاله خود با عنوان «دین را خرج حکمرانان نکنید» آورده است:

نماز جمعه، یکی از مهم‌ترین تجمعات عبادی است که از صدر اسلام برای آگاهی بخشی به مردم و تحکیم وحدت و برادری امت اسلامی کارائی بسیار بالائی داشت. از ویژگی‌های ممتاز نماز جمعه اینست که مورد اتفاق تمام مذاهب اسلامی است کما اینکه «عبادی - سیاسی» بودن ویژگی دیگر آنست که این ویژگی نیز مورد اتفاق همه مسلمانان است.

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران نماز جمعه رونق خاصی گرفت و بزرگانی به فرمان امام خمینی عهده‌دار امامت جمعه در تهران و شهرستان‌ها شدند که واقعاً توانستند در کوران حوادث سخت و طوفانی سال‌های اول و جنگ تحمیلی نقش مهمی در وحدت بخشی، آگاه سازی و مقابله با توطئه‌ها ایفا کنند. هنوز هم در مواردی می‌توان چنین نقشی را در بعضی ائمه جمعه سراغ گرفت و تأثیر بسزای آنها را در پیشبرد اهداف انقلاب و نظام جمهوری اسلامی مشاهده کرد. با اینحال در یک جمع بندی کلی باید با کمال تأسف اعتراف کنیم که نمازهای جمعه در سالهای اخیر رونق خود را از دست داده‌اند و کارائی لازم را ندارند.

این اولین بار نیست که درباره مشکلات پیش آمده برای نماز جمعه می‌نویسیم. بارها در همین روزنامه این واقعیت تلخ را در سال‌ها و حتی دهه‌های اخیر مطرح کردیم و البته گوش شنوائی نیافتیم. مشکل از زمانی شروع شد که بعضی از ائمه جمعه با فلسفه اصلی نماز جمعه که فراجحای بودن و نسبت به تمام اقشار و اقوام و صاحبان سلاقی سیاسی از موضع پدران برخوردار کردن است، فاصله گرفتند. مفهوم واقعی «تقوا» که ائمه جمعه موظفند در خطبه نماز آن را توصیه نمایند و قبل از دیگران، خودشان آن را رعایت کنند در همین فراجحای بودن و موضع پدران داشتن جلوه می‌کند. هر جا این رفتار کنار گذاشته شود و امام جمعه به سخنگوی یک جناح یا سلیقه سیاسی تبدیل گردد، نماز جمعه فلسفه واقعی خود را از دست می‌دهد. امام جمعه باید در سخن و عمل بگونه‌ای باشد که همه مردم از اقشار و اقوام و سلاقی سیاسی مختلف او را پناهگاه خود بدانند و احساس کمترین تبعیضی از ناحیه او نداشته باشند. وجود یا عدم عدالت امام جمعه را در همین رفتار و گفتار است که می‌توان جستجو کرد و علت اصلی اینکه برخورداری از عدالت شرط مهم و مقوم امامت جمعه است نیز همین است.

فراتر از این موضوع، تلاش برای عزیز ساختن دین در چشم و دل مردم است که مهم‌ترین هنر ائمه جمعه باید باشد. امام جمعه باید در سخن و رفتار بگونه‌ای باشد که هر بار خطبه جمعه می‌خواند مخاطبان او به دین نزدیک‌تر شوند و احساس کنند که بیش از گذشته باید خود را خرج دین کنند. این روش است که دین خدا را تقویت می‌کند و توانائی آن را برای ایجاد وحدت و انسجام و برادری افزایش می‌دهد و راه‌های نفوذ تفرقه افکنان و بدخواهان را بر روی دشمنان امت اسلامی سد می‌کند.

جامعه‌ای که چنین ائمه جمعه‌ای داشته باشد، همواره متحد، قوی، پیشرو، سعادتمند، شاداب و موفق خواهد بود.

نقطه مقابل اینست که ائمه جمعه، دین را خرج خود یا جناح خود و یا حتی حکمرانان کنند و درصدد توجیه ناکارآمدی‌های آنان با ابزار قرار دادن دین و مقصر جلوه دادن مردم برآیند. اینکه گفته شود این ناکارآمدی‌ها در دوران حکومت پیامبر اکرم و حضرت علی علیه السلام هم بود و یا بگویند: «اگر مردم خدا را در نظر می‌گرفتند، مبتلا به مشکلات معیشتی و کم‌آبی نمی‌شدند»، اینها خرج کردن دین برای توجیه ناکارآمدی حکمرانان است. ائمه جمعه با چنین کاری نه تنها به وظیفه واقعی خود

براساس اسلام ناب محمدی که امام خمینی منادی آن در عصر حاضر بود عمل نمی‌کنند بلکه به فرهنگ خطبای دوران خلفای اموی و عباسی عقبگرد می‌کنند که همواره درصدد توجیه عملکردهای خلاف حکمرانان زمان بودند و با این روش، مکتب انحرافی جبر را رایج کردند. حضرات لابد می‌دانند که نظام جمهوری اسلامی برای حفاظت از اسلام تأسیس شده نه برای خرج کردن از اسلام. حفاظت از این نظام نیز نیازی به این قبیل سخنان بیگانه از تعالیم اسلامی ندارد.

برچسب ها: [نماز جمعه](#) [1]

[اصولگرایان](#) [2]